

Zajíček na koni dostane v rámci Českých sto nej ocenění za svoji práci

Mírka Palocny

V pátek 30. listopadu se na Pražském hradě sejdou letošní vítězové soutěže Českých sto nejlepších, kterou každoročně vyhlašuje evropské společenství pro kulturu, vzdělávání a vědeckotechnickou spolupráci COME-NIUS. V rámci slavnostního večera převezme ocenění za skvělou práci pro postižené děti i Markéta Šulcová, předsedkyně občanského sdružení Zajíček na koni.

Za Zajíčka se slavnostně vyhlásí na Pražském hradě zúčastní jeho předsedkyně a zakladatelka, třiatřicetiletá Markéta Šulcová.

Bylo jí dvanáct let, když se jí narodila postižená sestra. Kromě dnes

Jitka Nehasilová připravuje programovou napln. Jako dobrovolnice pracuje bez nároku na honorář.

dvacetileté Marušky trpící Downovým syndromem má ještě o dva roky staršího bratra a o deset let mladší sestru Veroniku. Za pomoci zdravé sestry a maminky založila v roce 2004 občanské dobrovolnické sdružení nabízející nejen postiženým dětem a jejich rodičům terapii jízdou na koni a další aktivity.

Nebude chodit, varovali doktoři

„Na samém počátku byl verdikt lékařů, že Maruška nebude s největší pravděpodobností chodit,“ vzpomíná Markéta Šulcová na období před bezmála dvaceti lety. „S tím se ovšem naši odmítli smířit a docházeli s Maruškou pravidelně na hipoterapii. Výsledky byly téměř zářivé. Nejenže Maruška chodí, ale hipoterapie jí celkově velmi prospívá,“ říká Markéta a dodává, že koně si zamilovaly i obě zdravé sestry a podnikaly výjizdy ve třech.

Někdy kolem roku 2004 Markétu napadlo, že by nebylo špatné nabízet terapii jízdou na koni i jiným postiženým dětem v rámci dobrovolnického sdružení. První koně ustájili v Šestajovicích.

„Postupem času se nám zdálo, že Šestajovice jsou sice pro převážně pražské klienty blízko, ale že nám chybí zázemí, kde bychom mohli s dětmi pracovat individuálně,“ říká Markéta s tím, že padlo rozhodnutí koupit statek.

Malé Bučovice u Votic byly přesně tím, co sdružení hledalo. Statek uprostřed přírody pořídily na hypotéku maminka sester paní Náměstková s dcerou Veronikou, která se v Bučovicích usadila. Zajíčkovi pronajímají za symbolické nájemné tábořiště.

„Terapii jízdou na koni nabízí

hodně sdružen, ale my přistupujeme k dětem individuálně,“ vysvětluje Markéta, proč je tak důležité mít vlastní zázemí. Prvořadím jevem postižení mnohých dětí jsou záchvaty, nejčastěji epileptické. Pokud má dítě dopoledne záchvat, jde na terapii odpoledne nebo večer, až zkrátka může, což si můžeme dovolit jen proto, že máme koně ustájené přímo na statku a nikam za nimi nejdeme.

Žijí skromně, ale jsou spolu

Do Bučovic, kam jsem se vydala na pozvání Markéty Šulcové, jsem jela s obavami. Bude se umět přiblížit k rodičům postižených dětí?

Obavy byly zbytečné. Rodiče dětí, s nimiž jsem se v Bučovicích potkala, byli se svou situací až překvapivě srovnání. Pobyt v přírodě, mezi lidmi, s nimiž se už znají, si vysloveně užívali. Muži sami od sebe a dobrovolně pomáhali známým s jejich dospívajícími dětmi na invalidních vozíčkách, aby všichni mohli vyrazit na vycházku a aby žádné z dětí nepřišlo o jízdu na koni.

Lidé, kteří v naprosté většině žijí velmi skromně, si ani náznaček nestěžují. Krásné to vyprávěla Jitka Šimková, maminka dvacetileté postižené Klárky a dvou zdravých dětí. „Člověk opravdu změní žebříček hodnot. Najednou si uvědomí, že po-

stolnost v rodině je daleko větší, že spolu trávíme hodně času. Sice nemáme moc peněz, ale čas trávíme společně.“

Na koni jsou šťastné

Zajíček na koni je dobrovolnické sdružení. Kromě dvou zaměstnanců a několika lidí pracujících na dohodu o provedení práce pomáhají ostatní zadarmo. Jednou z dobrovolnic je i Jitka Nehasilová, koordinátorka programu víkendových pobytů a táborů, které jsem si všimla hned při příjezdu na statek.

Dítě na vozíčku se na koni za deset patnáct minut narovná, aktivuje svaly a sedí samo. Podle výrazu, pohybu, výskání vidíte, že jsou šťastné

Zpočátku děti vítala v přestrojení za berušku, o něco později organizovala výjezdy na koních nebo koordinovala dílny či muzikoterapii.

Na to, že bude dnes dvacetiletý Martin mentálně postižený, přišli lékaři v jeho dvou letech.

Co vede maminku tří dětí a učitelku na prvním stupni speciální školy, aby víkendy trávila mezi postiženými dětmi?

„Vždycky jsem tihla ke koním, ale nemožila jsem kvůli páteři jezdit,“ vysvětluje Jitka Nehasilová. „Když jsem se dozvěděla, že v Zajíčku hledají dobrovolníka pro práci s koni a s hendikepovanými dětmi, přihlásila jsem se.“

„Je úžasné sledovat, jak dětem terapie prospívá,“ pokračuje Jitka Nehasilová. „Dítě na vozíčku musí do sedla vysadit dva dospělí a z každé strany ho jeden podprát. Za deset za pat-

náct minut se narovná, aktivuje svaly a sedí samo. To je něco naprosto úžasného. Když dítě nemluví, na koni se rozmluví, děti si během jízdy často i zpívají. Nejlepší je, když si na koně sedne děčko bez sedla. Svaly se pak aktivují nejlépe a dítě se na koni udrží. Podle výrazu, pohybu, výskání vidíte, že jsou šťastné,“ dodává.

Každoročně sdružení organizuje pobyt na horách. Markéta Šulcová připouští, že bez pomoci sponzorů by si Zajíček většinu aktiv vůbec nemohl dovolit. Pobyt na horách podporuje RWE, a i když se krize dotkla i štedrosti sponzorů, hory se zatím rušit nebudou.

„Není to žádný luxus,“ tvrdí Markéta Šulcová. „Bydlíme na faře v Krusných horách, ale děti i rodiče si to pokaždé moc užijí,“ dodává s tím, že rodiče na pobytech organizovaných Zajíčkem sice nemají pro sebe moc času, ale většími si odpočívají psychicky.

Ydenní pobyt na táboře vyjde pětičlennou rodinu včetně ubytování a stravy i na méně než na 3000 Kč. Markéta Šulcová zmiňuje, že pobytů organizovaných Zajíčkem se neúčastní jen rodiny s postiženým dítětem. Mnozí rodiče přijedou v rámci přirozené integrace, což je podle předsedkyně sdružení to nejlepší, co pro své zdravé děti mohou udělat. Pomáhá to samozřejmě i těm postiženým.

Ydenní pobyt na táboře vyjde pětičlennou rodinu včetně ubytování a stravy i na méně než na 3000 Kč. Markéta Šulcová zmiňuje, že pobytů organizovaných Zajíčkem se neúčastní jen rodiny s postiženým dítětem. Mnozí rodiče přijedou v rámci přirozené integrace, což je podle předsedkyně sdružení to nejlepší, co pro své zdravé děti mohou udělat. Pomáhá to samozřejmě i těm postiženým.

Tipy na tento víkend

Cesta za pohádkou v Mníšku pod Brdy
V neděli 25. 11. ve 13.40, 14.30 a 15.30 hodin začínají prohlídky, při nichž se z dětí stanou detektivové, kteří budou v každé místnosti podle přichystaných indicií pátrat po ukrytých pohádkách. Během prohlídky zámečké komnaty je musí najít úplně všechny, aby si na konci mohly zasloužit odměnu. Na objevení čekají pohádky, ve kterých vystupují rytíři, čerti, skřítkové i zvířátka. Na prohlídky se doporučuje rezervace na tel. 318 590 261.
www.zamek-mnisek.cz

Střední Čechy
Výstava ozdob v Roztokách
Do 27. ledna potrvá v tomto týdnu otevřená výstava českých vánočních ozdob ze soukromé vídeňské sbírky Waltrauda Neuwirthové. Výstava probíhá ve velké výstavní síni Středočeského muzea Roztoky.
www.muzeum-roztoky.cz

SKODA Muzeum v mladé Boleslavi
V pátek 23. 11. bylo znovu otevřeno ŠKODA Muzeum, kde si můžete prohlédnout zrekonstruované prostory a expozici.
www.kudyznudy.cz

Bobik přijede do Edenu
V neděli od 11 do 14 hod. přijede za dětmi Bobik a jeho dva kamarádi

dát člověku s hendikepem pocit štěstí v rodinném prostředí, musíte absolutně zapomenout na sebe. Zapomeňte, co je kino, večere v restauraci, to vás hodně dlouho nepotká,“ tvrdí.

Maminka Markéty Šulcové věděla, že se jí narodí postižené dítě. Přesto nevolila potrat, až měla již tři zdravé děti. Nezavítala Markéta někdy svým rodičům jejich rozhodnutí?

„To nejde zazlívát,“ odpovídá Markéta. „To máte u všeho, pojedou autem, něco se stane, také si nebudou do smrti zazlívát, že jsem jela tudy a ne jinudy. Každý z nás musí cítit přesvědčení rodičů. A pokud je někdo přesvědčený, že potrat je špatná věc, je třeba to respektovat.“ Zároveň však Markéta dodává, že ani rodiče nemají právo požadovat po zdravých dětech, aby jednou převzaly péči o postiženého sourozence. „To podle měho není dobrá cesta i právě proto, že jeho narození nebylo jejich volbou,“ dodává.

Sama ovšem podnikla právní kroky, aby v případě, že by se rodiče nemohli o postiženou Marušku postarat, byla sestra svěřena do její péče. „Já tomu od začátku podřizuju svoji budoucnost,“ tvrdí Markéta Šulcová. „Nikdo to ve mně nevypěstoval, nikdo mě k tomu nemutil. S tím vědomím jsem volila partnera, s tím ohledem budeme řešit bydlení,“ dodává.

Všechno je vždycky trochu jinak

Z Bučovic jsem odjížděla ve chvíli, kdy se obyvatelé tábora chystali usnout k ohni a opékat buřty. Rozhodně jsem odtamtud neutíkala, atmosféra

byla velmi příjemná. Nechala bych si dítě, kdyby mi lékaři řekli, že bude postižené?

Narození postiženého dítěte vám od základu změní život. Chcete-li dát člověku s hendikepem pocit štěstí v rodinném prostředí, musíte zapomenout na sebe

Markéta Šulcová

Během rozhovoru s maminkami jsem však zjistila, že všechno je lecky úplně jinak. Ne vždy byli rodiče před podobnou volbu postaveni. Ze se dnes dvacetiletý Martin nevyvíjí standardně a bude zřejmě mentálně postižený, se veterinární lékařka Ivana Hoffmannová dozvěděla v synových dvou letech.

Jitce Šimkové sdělili lékaři, že dítě, které čeká, zřejmě nebude v pořádku, v osmém měsíci těhotenství, kdy už na vybranou neměla.

„Z dnešního pohledu jsem ráda, že jsem před podobnou volbou nestála,“ říká paní Šimková. Možná bych se tehdy nerozhodla správně a Klárku bych si nenechala, což by mi dnes, když jí mám, bylo moc líto,“ dodává.

Jitka Nehasilová v přestrojení za berušku organizuje výjezdy na koních.

Mikulášský vlak do Třebčovic
V sobotu 24. 11. od 9.00 do 15.00 pojedete z Pardubic do Třebčovic pod Orebem historický vlak. V Třebčovicích proběhne od 12.00 mikulášská nadlika. Vlak odjede z Pardubic hl. n. v 9.00, z Rosice n. L. odjede v 9.15, do Třebčovic v 10.00. Vlak přijede v 10.12, odjede 13.20. Rezervujte na: pshzd@emil.cz

Jižní Čechy
Betlémy v Jindřichově Hradci
Do 30. 12. potrvá v kostele sv. Jana Křtitele, Štítného ul. výstava Betlémy a dřevorezby Romana Galeka.
www.mjh.cz

Východní Čechy
Vánoční ozdoby ve Strakonickách
Počínaje sobotou 24. 11. do 26. 12. lze v Kapitulní síni strakonického hradu navštívit výstavu českých vánočních ozdob. Otevřeno út až po 9 do 12 a od 13 do 16 hod. so a ne od 13 do 16 hod. Vstupné 20 Kč.
www.muzeum-strakonice.cz

byla velmi příjemná. Nechala bych si dítě, kdyby mi lékaři řekli, že bude postižené?

Narození postiženého dítěte vám od základu změní život. Chcete-li dát člověku s hendikepem pocit štěstí v rodinném prostředí, musíte zapomenout na sebe

Markéta Šulcová

Během rozhovoru s maminkami jsem však zjistila, že všechno je lecky úplně jinak. Ne vždy byli rodiče před podobnou volbu postaveni. Ze se dnes dvacetiletý Martin nevyvíjí standardně a bude zřejmě mentálně postižený, se veterinární lékařka Ivana Hoffmannová dozvěděla v synových dvou letech.

Jitce Šimkové sdělili lékaři, že dítě, které čeká, zřejmě nebude v pořádku, v osmém měsíci těhotenství, kdy už na vybranou neměla.

„Z dnešního pohledu jsem ráda, že jsem před podobnou volbou nestála,“ říká paní Šimková. Možná bych se tehdy nerozhodla správně a Klárku bych si nenechala, což by mi dnes, když jí mám, bylo moc líto,“ dodává.

Narození postiženého dítěte vám od základu změní život. Chcete-li dát člověku s hendikepem pocit štěstí v rodinném prostředí, musíte zapomenout na sebe

Markéta Šulcová

Během rozhovoru s maminkami jsem však zjistila, že všechno je lecky úplně jinak. Ne vždy byli rodiče před podobnou volbu postaveni. Ze se dnes dvacetiletý Martin nevyvíjí standardně a bude zřejmě mentálně postižený, se veterinární lékařka Ivana Hoffmannová dozvěděla v synových dvou letech.

Jitce Šimkové sdělili lékaři, že dítě, které čeká, zřejmě nebude v pořádku, v osmém měsíci těhotenství, kdy už na vybranou neměla.

„Z dnešního pohledu jsem ráda, že jsem před podobnou volbou nestála,“ říká paní Šimková. Možná bych se tehdy nerozhodla správně a Klárku bych si nenechala, což by mi dnes, když jí mám, bylo moc líto,“ dodává.

Narození postiženého dítěte vám od základu změní život. Chcete-li dát člověku s hendikepem pocit štěstí v rodinném prostředí, musíte zapomenout na sebe

Markéta Šulcová

Během rozhovoru s maminkami jsem však zjistila, že všechno je lecky úplně jinak. Ne vždy byli rodiče před podobnou volbu postaveni. Ze se dnes dvacetiletý Martin nevyvíjí standardně a bude zřejmě mentálně postižený, se veterinární lékařka Ivana Hoffmannová dozvěděla v synových dvou letech.

Jitce Šimkové sdělili lékaři, že dítě, které čeká, zřejmě nebude v pořádku, v osmém měsíci těhotenství, kdy už na vybranou neměla.

„Z dnešního pohledu jsem ráda, že jsem před podobnou volbou nestála,“ říká paní Šimková. Možná bych se tehdy nerozhodla správně a Klárku bych si nenechala, což by mi dnes, když jí mám, bylo moc líto,“ dodává.

Narození postiženého dítěte vám od základu změní život. Chcete-li dát člověku s hendikepem pocit štěstí v rodinném prostředí, musíte zapomenout na sebe

Markéta Šulcová

Během rozhovoru s maminkami jsem však zjistila, že všechno je lecky úplně jinak. Ne vždy byli rodiče před podobnou volbu postaveni. Ze se dnes dvacetiletý Martin nevyvíjí standardně a bude zřejmě mentálně postižený, se veterinární lékařka Ivana Hoffmannová dozvěděla v synových dvou letech.

Jitce Šimkové sdělili lékaři, že dítě, které čeká, zřejmě nebude v pořádku, v osmém měsíci těhotenství, kdy už na vybranou neměla.

„Z dnešního pohledu jsem ráda, že jsem před podobnou volbou nestála,“ říká paní Šimková. Možná bych se tehdy nerozhodla správně a Klárku bych si nenechala, což by mi dnes, když jí mám, bylo moc líto,“ dodává.

Narození postiženého dítěte vám od základu změní život. Chcete-li dát člověku s hendikepem pocit štěstí v rodinném prostředí, musíte zapomenout na sebe

Markéta Šulcová

Během rozhovoru s maminkami jsem však zjistila, že všechno je lecky úplně jinak. Ne vždy byli rodiče před podobnou volbu postaveni. Ze se dnes dvacetiletý Martin nevyvíjí standardně a bude zřejmě mentálně postižený, se veterinární lékařka Ivana Hoffmannová dozvěděla v synových dvou letech.

Jitce Šimkové sdělili lékaři, že dítě, které čeká, zřejmě nebude v pořádku, v osmém měsíci těhotenství, kdy už na vybranou neměla.

„Z dnešního pohledu jsem ráda, že jsem před podobnou volbou nestála,“ říká paní Šimková. Možná bych se tehdy nerozhodla správně a Klárku bych si nenechala, což by mi dnes, když jí mám, bylo moc líto,“ dodává.

Narození postiženého dítěte vám od základu změní život. Chcete-li dát člověku s hendikepem pocit štěstí v rodinném prostředí, musíte zapomenout na sebe

Markéta Šulcová

Během rozhovoru s maminkami jsem však zjistila, že všechno je lecky úplně jinak. Ne vždy byli rodiče před podobnou volbu postaveni. Ze se dnes dvacetiletý Martin nevyvíjí standardně a bude zřejmě mentálně postižený, se veterinární lékařka Ivana Hoffmannová dozvěděla v synových dvou letech.

Jitce Šimkové sdělili lékaři, že dítě, které čeká, zřejmě nebude v pořádku, v osmém měsíci těhotenství, kdy už na vybranou neměla.

„Z dnešního pohledu jsem ráda, že jsem před podobnou volbou nestála,“ říká paní Šimková. Možná bych se tehdy nerozhodla správně a Klárku bych si nenechala, což by mi dnes, když jí mám, bylo moc líto,“ dodává.

Markéta Šulcová: Muž, který to „dá“, je v mých očích hrdina

Je jí třiatřicet, vystudovala Teologickou fakultu UK, je vdaná, má tři děti a postiženou sestru, o níž je v případě potřeby připravena se postarat.

Před předsedkyní občanského sdružení Zajíček na koni jsem Marušku viděla během našeho rozhovoru chuť smeknout.

Během povídání s maminkami v Bučovicích jsem na byla dojmů, že muži často narození postiženého potomka nezvládnou a vyklidí pole. Je můj dojem správný?

Rekla bych, že to tak bude, ale já je chápu.

Chápete, že muž to nezvládne a uteče, zatímco žena to zvládne musí?

Každá žena, které se narodí postižené dítě, by měla počítat s tím, že z toho partner může utéct. Nemá to souznění s dítětem, které ve vás devět měsíců roste. Muž je stvořen. Na něho společnost pohlíží jako „ty jsi stvořil tohoto nepovedeného člověka“. A může se stát, že on to neunes. Situace po narození postiženého dítěte je nesmírně těžká. Žena se většinou plně soustředí na dítě. Na víc jí nezbývá energie. Chápu, že to muži nedají.

Váš tatínek to zvládl?

Tatínek to zvládl, naši spolu zůstali, což neznamená, že by neřešili, neřešit a nebudou řešit velmi vážné problémy. Narození postiženého dítěte je opravdu velmi vážný problém a každý muž, který to zvládl, je v mých očích hrdina. Na druhé straně znám ze Zajíčka případy, kdy se vztah sice rozpadl, ale otec se dál o postižené dítě stará, bere si ho. Nemám ráda, když někdo odsuzuje rodiče, kteří dali dítě do ústavu, nebo když jeden z nich, častěji muž, od rodiny odejde, protože se nikdy neocití v podobné situaci.

Čekala jsem, že najdu vyhořelé rodiče, ale přišli mi docela v pohodě. Myslíte, že syndrom vyhoření může přijít později?

Ano, to se může stát. Vy se o to dítě staráte a samozřejmě přemýšlíte, co s ním bude, až na to fyzicky nebudete stačit nebo dokonce zemřete. Rozhodně víte, že se o vás nikdy nepostará. Vám však péči nikdy nevrátí. Ze tím okamžiku může dojít k syndromu vyhoření z celé té situace, když vám dojde, že takhle to bude stále a že vám to dítě zůstává na celý život s hendikepem.

Je to podle vás důvod, proč si rodiče pořizují další děti, i když jsou vesměs vyčerpáni péčí o hendikepované?

Určitě a řekly nám to samy maminky. Nechtěly, aby zdravý sourozenec zůstal sám, sám na život a sám i na případnou péči o toho postiženého. Protože

Chci-li bychom ještě víc rozjet kavárnu. Myslím si, že je ještě dnes málo podniků, které za měšťáky v je nezaměstnatelné. Přitom jejich pocit, že si vydělají nějaké peníze a mohou pozvat třeba maminku na kafe nebo dědečkovi koupit dárek k narozeninám, je k nezaplacení. A za to musím vyslovit obrovský dík firmě Adastra, která projekt Kavárna sponzoruje, i Honzovi Červenkové. Možná si ani nedo- vědíte představit, kolik dobroho- tům, že nám takhle pomáhá, dělá. To je totiž obrovské, že i lidé lidé mohou prožít pocit, že jsou hodnotným členkem společnosti. A pak chceme samozřejmě do- končit naše tábořiště v Bučovicích a uvést je do takové podoby, aby se na něm dobře cítily i hodné postižené děti.

Chci-li bychom ještě víc rozjet kavárnu. Myslím si, že je ještě dnes málo podniků, které za měšťáky v je nezaměstnatelné. Přitom jejich pocit, že si vydělají nějaké peníze a mohou pozvat třeba maminku na kafe nebo dědečkovi koupit dárek k narozeninám, je k nezaplacení. A za to musím vyslovit obrovský dík firmě Adastra, která projekt Kavárna sponzoruje, i Honzovi Červenkové. Možná si ani nedo- vědíte představit, kolik dobroho- tům, že nám takhle pomáhá, dělá. To je totiž obrovské, že i lidé lidé mohou prožít pocit, že jsou hodnotným členkem společnosti. A pak chceme samozřejmě do- končit naše tábořiště v Bučovicích a uvést je do takové podoby, aby se na něm dobře cítily i hodné postižené děti.

Chci-li bychom ještě víc rozjet kavárnu. Myslím si, že je ještě dnes málo podniků, které za měšťáky v je nezaměstnatelné. Přitom jejich pocit, že si vydělají nějaké peníze a mohou pozvat třeba maminku na kafe nebo dědečkovi koupit dárek k narozeninám, je k nezaplacení. A za to musím vyslovit obrovský dík firmě Adastra, která projekt Kavárna sponzoruje, i Honzovi Červenkové. Možná si ani nedo- vědíte představit, kolik dobroho- tům, že nám takhle pomáhá, dělá. To je totiž obrovské, že i lidé lidé mohou prožít pocit, že jsou hodnotným členkem společnosti. A pak chceme samozřejmě do- končit naše tábořiště v Bučovicích a uvést je do takové podoby, aby se na něm dobře cítily i hodné postižené děti.

Chci-li bychom ještě víc rozjet kavárnu. Myslím si, že je ještě dnes málo podniků, které za měšťáky v je nezaměstnatelné. Přitom jejich pocit, že si vydělají nějaké peníze a mohou pozvat třeba maminku na kafe nebo dědečkovi koupit dárek k narozeninám, je k nezaplacení. A za to musím vyslovit obrovský dík firmě Adastra, která projekt Kavárna sponzoruje, i Honzovi Červenkové. Možná si ani nedo- vědíte představit, kolik dobroho- tům, že nám takhle pomáhá, dělá. To je totiž obrovské, že i lidé lidé mohou prožít pocit, že jsou hodnotným členkem společnosti. A pak chceme samozřejmě do- končit naše tábořiště v Bučovicích a uvést je do takové podoby, aby se na něm dobře cítily i hodné postižené děti.

Chci-li bychom ještě víc rozjet kavárnu. Myslím si, že je ještě dnes málo podniků, které za měšťáky v je nezaměstnatelné. Přitom jejich pocit, že si vydělají nějaké peníze a mohou pozvat třeba maminku na kafe nebo dědečkovi koupit dárek k narozeninám, je k nezaplacení. A za to musím vyslovit obrovský dík firmě Adastra, která projekt Kavárna sponzoruje, i Honzovi Červenkové. Možná si ani nedo- vědíte představit, kolik dobroho- tům, že nám takhle pomáhá, dělá. To je totiž obrovské, že i lidé lidé mohou prožít pocit, že jsou hodnotným členkem společnosti. A pak chceme samozřejmě do- končit naše tábořiště v Bučovicích a uvést je do takové podoby, aby se na něm dobře cítily i hodné postižené děti.

Chci-li bychom ještě víc rozjet kavárnu. Myslím si, že je ještě dnes málo podniků, které za měšťáky v je nezaměstnatelné. Přitom jejich pocit, že si vydělají nějaké peníze a mohou pozvat třeba maminku na kafe nebo dědečkovi koupit dárek k narozeninám, je k nezaplacení. A za to musím vyslovit obrovský dík firmě Adastra, která projekt Kavárna sponzoruje, i Honzovi Červenkové. Možná si ani nedo- vědíte představit, kolik dobroho- tům, že nám takhle pomáhá, dělá. To je totiž obrovské, že i lidé lidé mohou prožít pocit, že jsou hodnotným členkem společnosti. A pak chceme samozřejmě do- končit naše tábořiště v Bučovicích a uvést je do takové podoby, aby se na něm dobře cítily i hodné postižené děti.

Chci-li bychom ještě víc rozjet kavárnu. Myslím si, že je ještě dnes málo podniků, které za měšťáky v je nezaměstnatelné. Přitom jejich pocit, že si vydělají nějaké peníze a mohou pozvat třeba maminku na kafe nebo dědečkovi koupit dárek k narozeninám, je k nezaplacení. A za to musím vyslovit obrovský dík firmě Adastra, která projekt Kavárna sponzoruje, i Honzovi Červenkové. Možná si ani nedo- vědíte představit, kolik dobroho- tům, že nám takhle pomáhá, dělá. To je totiž obrovské, že i lidé lidé mohou prožít pocit, že jsou hodnotným členkem společnosti. A pak chceme samozřejmě do- končit naše tábořiště v Bučovicích a uvést je do takové podoby, aby se na něm dobře cítily i hodné postižené děti.

Chci-li bychom ještě víc rozjet kavárnu. Myslím si, že je ještě dnes málo podniků, které za měšťáky v je nezaměstnatelné. Přitom jejich pocit, že si vydělají nějaké peníze a mohou pozvat třeba maminku na kafe nebo dědečkovi koupit dárek k narozeninám, je k nezaplacení. A za to musím vyslovit obrovský dík firmě Adastra, která projekt Kavárna sponzoruje, i Honzovi Červenkové. Možná si ani nedo- vědíte představit, kolik dobroho- tům, že nám takhle pomáhá, dělá. To je totiž obrovské, že i lidé lidé mohou prožít pocit, že jsou hodnotným členkem společnosti. A pak chceme samozřejmě do- končit naše tábořiště v Bučovicích a uvést je do takové podoby, aby se na něm dobře cítily i hodné postižené děti.

Jitka Šimková: Narození postižené dcery byl pro mě šok

„Absolvovala jsem všechna předepsaná vyšetření, ale až měsíc před porodem vyslovila lékařka během ultrazvuku podezření, že dítě má zvláštní mozkové komory a bude asi postižené.“ vzpomíná Jitka Šimková na okamžik, kdy se dozvěděla, že se dnes dvacetiletá Klárka nenarodí zdravá.

Doma měla dvoletou zdravou Aničku a před sebou dva velmi těžké roky.